

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ὈΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ-ΜΑΡΤΙΟΣ 1996 - ΕΤΟΣ ΜΣΤ' - ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 879 - ΤΙΜΗ 100 ΔΡΧ. -- Τ.Κ. 106 82 ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32 - ΑΘΗΝΑΙ

ΣΤΟ «ΓΕΝΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ»

ΡΑΓΔΑΙΕΣ ΟΙ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ

Από αρκετό καιρό οι δραστηριότητες του «Γενικού Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος» (Φιλοπτώχου) εἶχαν ἀτονήσει, ἐνῶ ἡ κακοδιοίκησίν του ἦτο διάχυτη στὸν ἔξω κόσμο.

Ἡ ἀδυναμία τῶν Ἀρχιερέων νά συννενοηθοῦν κατ' ἀρχήν μεταξύ των καί ἡ προσπάθειά τους νά τό χρησιμοποιοῦσαν ὡς μέσον πνευματικῆς προβολῆς καί ἐπιβολῆς, εἶχον δημιουργήσει μία κατάσταση ἐντελῶς ἀποκαρδιωτική, ἡ ὁποία ἐπηρέαζε ὡς ἓνα μεγάλο βαθμό τίς διεργασίες τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, γνωστοῦ ὄντος ὅτι ἔνιοι τῶν Ἐπισκόπων πού συμμετεῖχαν εἰς αὐτάς ἦσαν παρόλληλα καί μέλη τοῦ «Φιλοπτώχου».

Δέν εἶναι σκόπιμο ν' ἀναφερθοῦμε τούτῃ τῇ στιγμή σέ πρόσωπα καί πράγματα, διότι

ἄλλοι ἔχουν ἐγκαταλείψει τόν μάταιον αὐτόν κόσμον, ἐνῶ ἡ σημερινή κατάσταση τῶν πραγμάτων, καίτοι θλιβερά ἐν τούτοις μπορεῖ νά βελτιωθῇ καί νά παράγῃ ἔργον ὄντως φιλανθρωπικό καί δημιουργικό.

Οἱ ἐξελίξεις στήν διοίκηση τοῦ «Φιλοπτώχου» ἄρχισαν νά ἐπιταχύνωνται μετά τόν θάνατο τοῦ Πειραιῶς Γεροντίου Μαργιόλη, καί τό ἀδιέξοδο δέν ἄργησε νά φθάσῃ μέχρι τήν θύρα τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, τό ὁποῖον ἐσχάτως ἀδυνατοῦσε νά συγκληθῇ καί νά λάβῃ ἀποφάσεις.

Τοῦτο εἶχε σάν ἀποτέλεσμα νά προκαλέσῃ τήν σύγκληση τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως μέ ἀποκλειστικό ἔργο τήν διεξαγωγή ἀρχαιρεσιῶν (ἐκλογῶν).

Στίς 26 Μαρτίου (Ν.Η.) τό ἀποτέλεσμα τῶν ἐκλογῶν δημιουργήσε μίαν ἀνετη πλειοψη-

φία εἰς τούς ἀντιθέτους μέ τήν γραμμήν πλεύσεως τοῦ πρώην Θεσ/νίκης Εὐθυμίου καί οἱ ὁποῖοι συνήλθον στίς 28 τοῦ αὐτοῦ μηνός διά νά ἐκλέξουν τό Προεδρεῖον. Κατά τήν μουσικήν ψηφοφορίαν Πρόεδρος ἐξελέγη ὁ Ἀχαρνῶν Ἀθανάσιος, Γραμματεὺς ὁ Χίου Στέφανος, Ταμίας ὁ Εὐρίπου Ἰουστίνος καί Ἀντιπρόεδρος ὁ πρώην Θεσ/νίκης Εὐθύμιος, ἐνῶ ὁ μέχρι πρότινος Πρόεδρος τοῦ Ταμείου Σεβ/τατος Θαυμακοῦ Καλλίνικος Χανιώτης τέθηκε ἐκτός Διοικήσεως. Διά τήν ἱστορία θά πρέπει ν' ἀναφερθῇ ὅτι τούς περισσοτέρους ψήφους κατά τίς ἐκλογές ἔλαβε ὁ Χίου Στέφανος (58) καί ἀκολούθησαν ὁ Εὐρίπου Ἰουστίνος (56), ὁ Ἀχαρνῶν Ἀθανάσιος (52), ὁ πρώην Θεσ/νίκης Εὐθύμιος (46) καί

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗΝ ΣΕΛΙΔΑ 4

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ

ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32 ΑΘΗΝΑΙ 106 82
ΤΗΛ. 38 28 280

ΑΡΙΘ. ΠΡΩΤ. 144

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 1 ΜΑΡΤΙΟΥ 1996

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

ΠΡΟΣ τόν Ὁσιώτατον Κλήρον
καί τό Χριστεπώννυμον πλήρωμα

Τίμιον Πρεσβυτέριον,
Ὁσιώτατοι Πατέρες,
Λαέ τοῦ Θεοῦ περιούσιε,

Ἡ καθ' ἡμᾶς Ἱερά Σύνοδος εἰς τά πλαίσια τῶν ἀρμοδιοτήτων της καταβάλλει ἀόκνους προσπάθειάς, ὥστε τās μέν διοικητικές διαιρέσεις νά θεραπεύσῃ, τās δέ ἐν τῷ σώματί της προξηνηθείσας πληγὰς νά ἐπουλώσῃ.

Οὕτω ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι δίδι διασκεψαμένη κατὰ τόν μῆνα Φεβρουάριον ἀπεφάσισεν:

1. Ν' ἀποδεχθῇ τήν ἔγγραφον ὁμολογίαν πίστεως τῶν Σεβ/τάτων Μητροπολιτῶν Ἀμερικῆς Παΐσιον καί Πειραιῶς Βικεντίου, διά τῆς ὁποίας ἐδίδοντο αἱ κατάλληλοι ἐξηγήσεις, ὅσον καί ἀναιρέσεις τῶν ἐπιμάχων σημείων τῆς πρὸς τόν «Ἐθνικόν Κήρυκα» Ν. Ὑόρκης συνεντευξέως των καί ν' ἀποκαταστήσῃ μετ' αὐτῶν πλήρη πνευματικήν κοινωνίαν.

2. Ν' ἀποστείλῃ τήν 23/2/96 τηλεγράφημα εἰς τοὺς Σεβ/τάτους Μητροπολίτας Θανμακοῦ Καλλίνικον καί Θεσ/νίκης Εὐθύμιον, ἐγκαλοῦσα τούτους πρὸς ἀπολογίαν, ἀφ' ἑνός ἐπειδὴ παρεχάραξαν ἔγγραφον τοῦ Σεβ/τάτου Ἀμερικῆς κ. Παΐσιον, ἀφ' ἑτέρου διότι ἐκκυκλοφόρησαν Συνοδικὰς Ἐγκυκλίους ἀνευ τῆς ἐγκρίσεως τῶν πλειοψηφούντων Συνοδικῶν Ἀρχιερέων.

3. Νά καταβάλλῃ κάθε δυνατὴν προσπάθειαν, ὥστε νά ἐπιτευχθῇ ἡ κατὰ Χριστόν ἐνότης μετὰ τῆς ὑπὸ τόν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον κ. Χρυσόστομον Ἱεραρχίας, γεγονός τό ὅποῖον θά ἐπιφέρει λίαν εὐεργετικά ἀποτελέσματα εἰς τό χριστεπώννυμον πλήρωμα τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν.

4. Ν' ἀναθέσῃ καθήκοντα προεδρεύοντος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου εἰς τόν Μητροπολίτην

Ἀχαρνῶν καὶ Ν. Ἰωνίας κ. Ἀθανάσιον μέ σκοπόν τήν ἔνωσιν τῶν διεστιῶτων καί,

5) Νά καταστήσῃ ἔκπτωτον τοῦ θρόνου του τόν Σεβ/τατον Μητροπολίτην Θεσ/νίκης κ. Εὐθύμιον καί νά καλέσῃ ἐκ νέου εἰς ἀπολογία τόν Σεβ/τατον Μητροπολίτην Θανμακοῦ κ. Καλλίνικον.

Ταῦτα πάντα ἀπεφασίσθησαν ὁμοφώνως καί μέ γνώμονα τήν παρὰ κανόνα ἐξακολουθητικήν διαγωγὴν τῶν Σεβασμιωτάτων Καλλινίκου καί Εὐθυμίου, ἧτις ἀποκρυσταλλώνεται, ἀφ' ἑνός μὲν εἰς τὰ ὑπ' ἀριθμόν 61,62 πρακτικά τῆς Ἱ. Συνόδου, ἀφ' ἑτέρου δέ εἰς τὰς προμνηστευθείσας ἀντικανονικάς των ἐνεργείας.

Ὅθεν προτρέπομεν τόν Ἱερόν Κλήρον, τὰς Μοναστικάς ἀδελφότητας καί τό παρ' ἡμῖν χριστεπώνυμον πλήρωμα, ν' ἀποδοκιμάσῃ τήν σκανδαλοποιόν ξυνωρίδα τῶν προαναφερθέντων Ἀρχιερέων καί νά περιβάλλῃ τήν καθ' ἡμᾶς Ἱεραρχίαν μέ τήν δέουσαν ἐμπιστοσύνην, ὥστε ἀπό κοινοῦ νά ἐργασθῶμεν διά τήν συνένωσιν τῶν διεστιῶτων.

Ἐπὶ τούτοις κατασπασόμενοι ἐν φιλήματι Ἀγίῳ πάντας ὑμᾶς, εὐχόμεθα ὅπως ἐορτάσωμεν ὁμοθυμαδόν τό σωτήριο καί ἀμωμον Πάσχα.

ὁ Ἀχαρνῶν καὶ Ν. Ἰωνίας Ἀθανάσιος Προεδρεύων

ὁ Ἀττικῆς καί Μεγαρίδος Ἀντώνιος

ὁ Ἀμερικῆς Παῖσιος

ὁ Χίου Ψαρρῶν καί Οἰνουσῶν Στέφανος

ὁ Εὐρίπου καί Εὐβοίας Ἰουστίνος

ὁ Πειραιῶς καί Σαλαμῖνος Βικέντιος

ὁ Ἀρχιεπίσκοπος

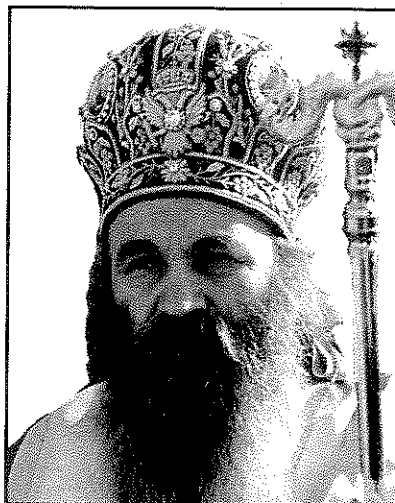
Ἀρχιμ. Γερόντιος Λουδάρος

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΣΕΛΙΔΑ 1

τέλος ο Θαυμακοῦ Καλλίνικος (46), ὅστις καὶ παραιτήθηκε ὑπὲρ τοῦ ἰσοψηφοῦντος Εὐθυμίου Ὁρφانوῦ.

Ἐκ τῶν ὑπολοίπων μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐξελέγησαν ἐκ μὲν τῶν Κληρικῶν οἱ: Ἀρχ/της Γερόντιος Λουδάρος, Πρωτοπρεσβύτερος Γεώργιος Σμυράκης, Ἀρχ/της Καλλίνικος Θεοδοσίου καὶ Ἱερομ. Μεθόδιος

Ὁμοφώνως τὴν θέσι τοῦ Προέδρου ἀνέλαβε ὁ Ἀχαρνῶν Ἀθανάσιος

καὶ νὰ ἀξιοποιηθῇ ἡ περιουσία του.

Ἰδιαίτερη μνηεὶα ἐν προκειμένῳ ἐγίνε γιὰ τὸ τριόροφον κτίριο τοῦ Τσακοῦ, τὸ ὁποῖον ἐνῶ προωρίζετο διὰ χρησιν Συνδικικοῦ Μεγάρου καὶ λοιπῶν πνευματικῶν χώρων, ἐν τέλει κατέληξε νὰ φιλοξενη 5-6 ἡλικωμένους ἀνθρώπους καὶ ν' ἀποφέρῃ ἔσοδα εἰς τὸ «Φιλόπτωχον» χαμηλότερα τῶν ἀναμενόμενων.

Θὰ πρέπει ἀκόμη νὰ τονισθῇ ὅτι ἡ «ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ» ἀνατέθηκε στὴν ἐποπτεία τοῦ Σεβ/τάτου Χίου Στεφάνου Τσίκουρα, τὸν ὁποῖον θὰ πλαισιώνει συντακτικὴ ἐπιτροπὴ, τῆς ὁποίας κύριος σκοπὸς θὰ εἶναι ν' ἀναβαθμίσει σὲ ὅλους τοὺς τομεῖς τὸ ἐπίσημο δημοσιογραφικὸ ὄργανο τῶν Γ.Ο.Χ. καὶ νὰ τὸ

καταστήσῃ ἐπαλξί ὑπὲρ τῶν ἰδεωδῶν τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ τῶν ἰδανικῶν τῆς Πατρίδος μας.

Ἐκεῖνο πάντως ποὺ προεκάλεσε τὴν γενικὴ ἐκπληξί ἦταν ἡ ἀποφασιστικότης τοῦ Προέδρου τοῦ Δ.Σ. Σεβ/τάτου Ἀχαρνῶν κ. Ἀθανασίου, στὴν ἐγγραφὴ νέων μελῶν στὴν Κάνιγγος 32, γνωστῶν καὶ καταξιωμένων στὸν χῶρο τῆς Ὁρθοδοξίας, οἱ ὁποῖοι ἡγοῦνται

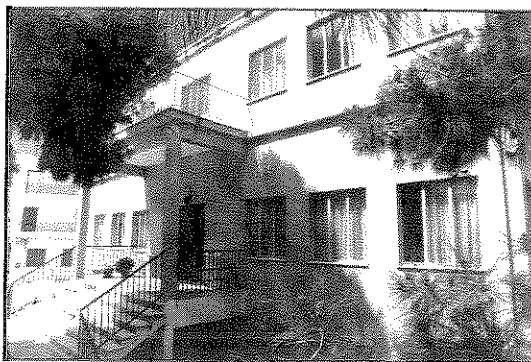

Ὁ Σεβ/τατος Χίου Στέφανος ἐξελέγη Γραμματεὺς

Δεσποτίδης, ἐκ δὲ τῶν λαϊκῶν οἱ: Κων/τίνος Χρονᾶς, Κων/τίνος Μπινιάρης, Δημήτριος Χατζῆς καὶ Γεώργιος Τριανταφύλλου.

Τὴν 1η Ἀπριλίου συνεκλήθη τὸ νεοεκλεγέν Διοικητικὸν Συμβούλιον, τὸ ὁποῖον ἀσχολήθηκε μὲ τρέχοντα ζητήματα, ἀπεφάσισε τὴν ἐγγραφὴ νέων μελῶν, ἐνῶ τὸ κύριον μέλημα, ὅπως τονίσθηκε μετὰ τὴν συνεδρίαση τοῦ Δ.Σ., εἶναι ν' ἀποκατασταθῇ ἡ ἀξιοπιστία τοῦ Ταμείου

Τὸ τριόροφον μέγαρον Τσακοῦ Ἀγ. Παρασκευῆς ἔχει τὴν δυνατότητα νὰ προσφέρῃ ἀνεκτίμτες ὑπηρεσίες στὴν Ἐκκλησίαν μας.

Τὴν θέσι τοῦ Ταμείου ἀνέλαβε ὁ Εὐρύπου Ἰουστίνος

ἱστορικῶν Κοινοτήτων καὶ Σωματείων ὅπως τῶν κ.κ. Λιάπη, Μαρινέα, Μάνου, κ.ἄ.

Ἡ «μετάγγισις» νέου αἵματος στὸ κεντρικὸ Σωματεῖο τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. εἶναι δέβαιον ὅτι θὰ ἔχει εὐεργετικὴ ἐπίδραση σὲ ὅλους τοὺς τομεῖς καὶ πιστεύομεν ὅτι ἡ εἴσοδος στὸ «Φιλόπτωχο» ἀνιδιοτελῶν καὶ ἀγνῶν ἀγωνιστῶν, θὰ συμβάλῃ σταδιακὰ στὴν εἰρήνευσιν τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ εἰς τὸν κατὰ Χριστὸν ἐνότητα τῶν μελῶν τῆς.

Ἡ «Φ.Ο.» ἐγκαρδίως εὐχεται εἰς τὸ νέον Δ.Σ. ὅπως ἐκπληρώσει τοὺς σκοποὺς του καὶ ἐπιτελέσῃ εἰς τὸ ἀκέραιον τὸ καθήκον του.

ΜΗΝΥΜΑ

Επί τη έορτή του Πάσχα 1996

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ

**Πρός
Τό Χριστιεπώνυμον Πλή-
ρωμα της Εκκλησίας των
Γνησίων Ὁρθόδοξων Χρι-
στιανών.**

Φίλιππα ἐν Κυρίῳ πνευματικά
τέκνα,

Τὴν ἡμέραν, ἣν ἐποίησεν ὁ
Κύριος, ἡμέραν εὐχαριστῶν καὶ
δοξολογιῶν πρὸς τὸν ἐκ νεκρῶν
Ἀναστάντα Θεὸν ἡμῶν, τὸν διὰ
τοῦ ἰδίου αἵματος οἰκοδομήσα-
ντα τὴν Ἁγίαν καὶ ἀμώμητον Αὐτοῦ
Εκκλησίαν, τὴν περίδοξον ταύ-
την ἡμέραν ἐορτάζει καὶ πανη-
γυρίζει ἀνά τὴν Οἰκουμένην ὁ
Ὁρθόδοξος Χριστιανικός κόσμος
καὶ ἐν ἐνὶ πνεύματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ
δοξολογεῖ τὸ πάντιμον καὶ μεγα-
λοπρεπές ὄνομα, «τὸ ὑπὲρ πάν
ὄνομα, εἰς ὃ πάν γόνου κάμψει
ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων καὶ κατα-
χθονίων καὶ πᾶσα γλῶσσα ἐξο-
μολογήσεται, ὅτι Κύριος Ἰησοῦς
Χριστὸς εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς»
(φιλιπ. 2, 10).

Ὑπολείπεται ὅμως νὰ συμπλη-
ρώσωμεν τὴν χαρὰν ἡμῶν ἐκ τῆς
Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου «Χαρὰς
τὰ πάντα πεπληρῶται τῆς Ἀνα-
στάσεως τὴν πείραν εἰληφότα»,
ὡς ψάλλει σήμερον ἡ Ἁγία ἡμῶν
Εκκλησία. Καὶ τὴν συμπλήρωσιν
ταύτην διὰ θριαμβευτικῆς ἀπο-
στροφῆς πρὸς τὸν αἰώνιον ἐχθρόν
καὶ καταστροφέα τοῦ ἀνθρώπου,
τὸν θάνατον, περιγράφει ὁ Προ-
φήτης Ἠσαΐας:

«Κατεπόθη ὁ θάνατος ἰσχύ-

σας καὶ ἀφείλε Κύριος πᾶν δάκρυον
ἀπὸ παντός προσώπου» (Ησ. 25, 8).
Ἀκούεται δὲ ἀπὸ τοῦ Οὐρανοῦ
ὁ χαιρετισμὸς τοῦ Ἀποστόλου
Παύλου «Χαίρετε ἐν Κυρίῳ. Πάλιν
ἔρῳ χαίρετε» (Φιλιπ. 3, 1).

Χαίρετε, Γνήσιοι Ὁρθόδοξοι
Χριστιανοί!

Ἄν βλέπωμεν σήμερον τοὺς
ἐχθρούς τῆς ἡουκίας καὶ τῆς εὐδαι-
μονίας τῆς ἀνθρωπότητος μέ τας
ἐφευρέσεις σατανικῶν μηχανη-
μάτων ὁμαδικῆς καταστροφῆς καὶ
ἐξοντώσεως, ἀνιθέτους πρὸς τὰ
διδάγματα τοῦ Ἀναστάντος Κυρίου,
ἂν παρακολουθῶμεν σήμερον
θεωρίας καὶ συστήματα ὡς νεο-
φανῆ κηρυπόμενα διδασκαλίας
καὶ κατασκευάσματα ὀθνεῖα καὶ
ἀντίθετα πρὸς τὸ πνεῦμα τοῦ
Σωτῆρος τῆς ἀνθρωπότητος, ἡμεῖς
στερροὶ καὶ ἀκλόνητοι εἰς τὸν Ἀνα-
στάντα Κύριον θά ἐμμένωμεν,
λέγοντες πάντοτε τὸ τῆς Γραφῆς
«Οὔτοι ἐν ἄρμασιν καὶ οὔτοι ἐν
ἵπποις, ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι Κυρίου
Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυθυσόμεθα».
(ψαλμ. 19, 8).

Ζῇ δι' ἡμᾶς ὁ Κύριος, βρο-
ντοφωνεὶ καὶ διδάσκει ὁ Θεὸς
Ἀπόστολος «Εἰδότες, ὅτι Χριστὸς
ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν οὐκέτι ἀπο-
θνήσκει θάνατος, Αὐτοῦ οὐκέτι
κυριεύει». (Ρωμ. 6, 10).

Ἀρκεῖ πρὸς τοῦτο νὰ πρῶμεν
στερρῶς τὸν Νόμον καὶ τὰς δια-
τάξεις τῆς Ἁγίας ἡμῶν πίστεως,
ἣν διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος περιε-
ποίησας ὁ Ἀνθρωπὸς τοῦ κόσμου.
Ὅσους ζῶν ἐν τῇ ἁγίᾳ Ἐκκλησίᾳ
ἐπαναλαμβάνει πρὸς ἡμᾶς, ὡς
πρὸς τοὺς μαθητὰς τοῦ μετὰ τὴν
Ἀνάστασιν.

«Ἴδού ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας
τὰς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας
τοῦ αἰῶνος». (Ματθ. 28, 20).

«Ἐχοντες λοιπὸν Ἀρχιερεᾶ
μέγαν διεληλυθόντα τοὺς οὐρα-
νοὺς» Αὐτὸν τὸν Κύριον, κρατῶμεν
τῆς ὁμολογίας Αὐτοῦ, ἵνα κὼν ἐπι-
γείων καὶ τῶν ἐπουρανίων ἀπο-
λαύσωμεν ἀγαθῶν.

Ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις ταύ-
τας καλοῦμεν ὑμᾶς, τέκνα ἐν Κυρίῳ
ἀγαπητὰ διὰ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ
ὕμνου: «Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα
τῷ Κυρίῳ τὸ παρὸν μυστήριον
ἐκδηγούμενοι, Χριστὸς γὰρ ἀνέ-
στη». Ἀληθῶς ἀνέστη ὁ Κύριος!

† Ὁ Ἀχαρνὼν καὶ Ν. Ἰωνίας

Ἀθανάσιος Προεδρεύων

† Ὁ Ἀττικῆς καὶ Μεγαρίδος

Ἀντώνιος.

† Ὁ Ἀμερικῆς Παΐσιος.

† Ὁ Χίου Στέφανος.

† Ὁ Εὐρίπου καὶ Εὐβοίας

Ἰουστίνος.

† Ὁ Πειραιῶς καὶ Σαλαμῖνος

Βικέντιος.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Πρός τό καθ' ἡμᾶς εὐσεβές πλήρωμα.

Ἄρ. Πρωτοκόλλου 145

1/4/96

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,
χάρις ὑμῖν καί εὐλογία
καί πᾶσα παρὰ Θεοῦ δωρεά.

Συνελθοῦσα ἡ Ἱερά Σύνοδος τήν 1/4/1996 (Ν.Η) ἀπεφάσισε, ὅπως εἰς τοὺς Ἱερούς Ναοὺς, οἵτινες ὑπάγονται εἰς τήν Ἱεραρχίαν μας, μνημονεύονται τά ὀνόματα τῶν κατὰ τόπους Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν, ὡς διακελεύουσιν οἱ Θεῖοι καί Ἱεροί Κανόνες.

Τῇ ἐλλείψει ὁμῶς τούτων, καλεῖσθε ὅπως μνημονεύητε τό ὄνομα τοῦ προεδρεύοντος τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου, Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἀχαρνῶν καί Ν. Ἰωνίας κ.κ. Ἀθανασίου.

Ἐπὶ τούτοις εὐχόμενοι ὅπως ἐν ἀγαλλιάσει ὑποδεχθῶμεν τό Ἅγιον Πάσχα, διατελοῦμεν διάπυροι πρὸς Κύριον εὐχέται.

ὁ Ἀχαρνῶν Ἀθανάσιος Προεδρεύων

ὁ Χίου Στέφανος

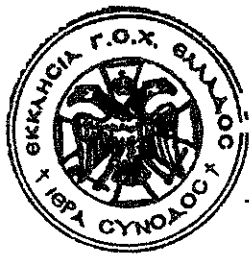
ὁ Ἀττικῆς Ἀντώνιος

ὁ Ἀμερικῆς Παῖσιος

ὁ Εὐρίπου Ἰουστίνος

ὁ Πειραιῶς Βικέντιος

ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

Ἀρχιμ. Γερόντιος Λουδάρος

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΠΑΛΑΙΕΣ - ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΝΕΩΤΕΡΟΥΣ

Η ΠΕΡΙΟΔΕΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΠΡ. ΦΛΩΡΙΝΗΣ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

Παρ' όλον τό βάρος τῶν ἐτῶν, παρ' ὅλην πτὴν λευκότητα τοῦ πώγωνος καὶ τῆς κόμης, παρ' ὅλον τὸν φόρτο τῶν διοικητικῶν προβλημάτων, ὁ Πρόεδρος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου Σεβασμιώτατος πρ. Φλωρίνης καὶ σθεναρὸς ἡγέτης τῆς Ὁρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας ἀνέλαβε περιοδεῖαν ἀνά τὰ παραρτήματα τῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης.

Ἡ ἰδέα αὕτη, ἀποδεικνύουσα τὸ μαχητικὸν πνεῦμα τῆς παρατάξεώς μας ἀνεκούφισε τοὺς ἀδελφούς τῶν βορείων αὐτῶν παραρτημάτων. Δυστυχῶς ὅμως δὲν ἠδυνήθη νὰ ἔλθῃ εἰς πέρας ἡ περιοδεῖα τοῦ Ἁγίου Προέδρου.

Ἐφθασε εἰς τὴν Θεσσαλονίκην, ὅπου καὶ ἐλειτούργησε εἰς τὸν ἐκεῖ ἱερόν Ναόν τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν.

Ἡ συρροή τοῦ κόσμου, ὑπῆρξε πρωτοφανής. Ἐπὶ 2 περίπου ὥρας διένεμε ὁ σεπτὸς Ἱεράρχης τὸ ἀντίδωρον εἰς τὰ πλήθη. Ἡ συγκίνησις τῶν πιστῶν ὑπῆρξε καταφανής.

Τὸ γεγονός, φαίνεται αὐτὸ τοῦ θριάμβου, προεκάλεσε τὴν μὴνιν τῶν σκοτίων δυνάμεων, αἵτινες μὴ ἀναμένουσαι τοιοῦτον ὄγκον, ἐξενίσθησαν· πικροχόλως δέ ξενοθεῖσαι ἀπηγόρευσαν τὴν περαιτέρω πορείαν εἰς τὸν ἔντιμον πρεσβύτερον, ἀπειλήσασαι αὐτῷ βιαίαν καὶ μετὰ συνοδείας ἐπάνοδον εἰς Ἀθήνας!

Αἰσχος δυσαιόπλυτον! Εἰς παλαίμαχον ἀγωνιστὴν τοῦ Ἑθνους ἐναντίον τῶν ὑπούλων καὶ προαιωνίων του ἐχθρῶν· εἰς ἔντιμον καὶ σεβαστὸν Ἱεράρχην· εἰς πεπαιδευμένον καὶ μεμορφωμένον Ἕλληνα, ἀρνοῦνται τὸ δικαίωμα τῆς περιοδείας εἰς προσφιλὴ του ἐδάφη, τὰ ὁποῖα ὑπερήσπισεν διὰ καλάμου καὶ ἀπὸ ἄμβωνος. Εἰς τινὰ λοιπὸν ἐπιτρέπεται ἐλευθέρᾳ ἢ κυκλοφορία; Εἰς τοὺς χιλιασὰς· εἰς τοὺς μασσώνους· εἰς τοὺς θιάσους τῆς ἐλαφροῦς σκηνῆς καὶ ὅσους ὅπωςδὴποτε ἐγγυῶνται διὰ τῶν διαίων πληγμάτων νὰ καταστήσουν πλέον ναυαγήσιμον τὸ ἤδη, ἐνεργείας των, ὑπόσαθρον σκάφος τῆς πατρίδος.

Ἄς τὰ ἴδουν αὐτὰ οἱ ὑπεύθυνοι παράγοντες καὶ ἄς σταθμίσουν τὴν θέσιν των ἐναντι τῆς ἱστορίας καὶ τοῦ Ἑθνους.

Πρὸ παντός ὅμως ἄς τὰ γνωρίσει ὁ ἑλληνικὸς λαὸς καὶ ἄς σχηματίσει ἐξ αὐτῶν τὴν ἀπαραίτητον προεκλογικὴν πείραν, ὥστε νὰ μὴ ἐμπιστευθῇ πλέον τὰς τύχας του εἰς μασσώνους, μασσωνίζοντας καὶ μασσωνοπλήκτους.

(«Φωνὴ Ὁρθοδοξίας» 12 Δεκεμβρίου 1949)

ΕΝΑ ΒΗΜΑ ΠΡΟ ΤΟΥ ΤΑΦΟΥ

Μετά βαθυτάτης συγκινήσεως πληροφοροῦμεθα ὅτι ὁ παλαίμαχος ἀγωνιστής

Ἡ νέα Διεύθυνσις τῆς «Φ.Ο.» θὰ ἔχει ἀνοικτές τῖς στίπας τῆς σπουδῆς ἐνδιαφερομένους νὰ ἐπικοινωνήσουν μαζί της καὶ μὲ σοβαρότητα καὶ ὑπευθυνότητα θὰ συζητᾷ τὰ σημαντικὰ προβλήματα ποὺ ἀπασχολοῦν γενικῶς τὴν Ἐκκλησίαν μας ἀλλὰ καὶ τὴν Ἑλληνικὴν Κοινωνία.

Θὰ δέχεται μὲ ἱκανοποίησι τῖς ἀνταποκρίσεις ἀπὸ τὰ ἐπαρχιακὰ παραρτήματα καὶ θὰ σχολιάζῃ τὰ καθημερινὰ γεγονότα μὲ ἀντικειμενικότητα καὶ παρρησία.

Δὲν ἐπιθυμεῖ τῖς παραταξιακὰς ἀντιδικίες, ἀλλὰ ἐάν τοῦτο χρειασθῇ δὲν θὰ διστάσῃ ν' ἀπαντήσῃ δεόντως, μὲ γνώμονα τὴν ἀλήθεια καὶ τὴν ἱστορικὴν πραγματικότητα.

Τέλος ἡ Δ/νσις τῆς «Φ.Ο.» ἐκφράζει τῖς θερμὰς τῆς εὐχαριστίας εἰς τὸν Ὁργανισμὸν Δημοσιογραφικοῦ Χάρτου Α.Ε. διὰ τὴν παροχὴν ἀρίστης ποιότητος χάρτου.

τῆς Ὁρθοδοξίας, Σεβασμιώτατος Βρεσθένης κ. Ματθαῖος διανύει τὰς τελευταίας στιγμὰς τοῦ βίου του.

Ἡ συγκίνησίς μας ἀπεκωρυφώθη ἀπὸ τό γεγονός τῆς ἐπισκέψεως πρὸς αὐτόν, τοῦ Πανιερωτάτου προέδρου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου κ. Χρυσοστόμου.

Ἐπὶ τέλους, τό φίλημα τῆς ἀγάπης ἐδόθη ἔστω καί ὑπὸ ἐπιθανατίους συνθήκας. Φιλοσοφοῦντες δέ ἐπὶ τῆς ἐπιθανατίου κλίνης τοῦ Σεβασμίου Ἱεράρχου διαλογιζόμεθα: Τί ἀποκομίζει ὁ ἄνθρωπος ἀπερχόμενος; Τά ἔργα τῆς

Ἀγάπης. Τί ἐγκαταλείπει ἀναχωρῶν; Τὴν ἀνάμνησιν τῆς Ἀγάπης. Διατί λοιπόν ὁ ὕμνος τῆς Ἀγάπης νά μὴν ἀπηχῇ διαρκῶς; Ὡ! λέξις γλυκυτάτη καὶ πρᾶξις δυσεύρετος!

Εὐχόμεθα τὰ πνευματικά του τέκνα, εἰς τῶν ὁποίων τὴν λύπην συμμετέχομεν καὶ ἡμεῖς, νά συγκινηθῶσιν ἀπὸ τό φίλημα τῆς Ἀγάπης καὶ νά ὁλοκληρώσωσιν τό ἔργον, πού ἤρchiσε ἐπὶ τῆς ἐπιθανατίου κλίνης. Αὐτό θά εἶναι καὶ τό μόνον μνημόσυνον.

(«Φωνή τῆς Ὁρθοδοξίας» 15 Μαΐου 1950)

ΠΕΡΙ ΝΗΣΤΕΙΑΣ

Η νηστεία τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, λήγει τό Σάββατο τοῦ Λαζάρου, ἡ δέ Μεγάλη Ἑβδομάς εἶναι ἐκτός τῆς Τεσσαρακοστῆς. Αὕτη νηστεύεται μέ ξηροφαγία, ἐκτός ἐάν πέσει ἐν αὐτῇ ὁ Εὐαγγελισμός τῆς Θεοτόκου ὅπου γίνεται κατάλυσιν οἴνου καὶ ἐλαίου μόνον.

Ἡ Μεγάλη Ἑβδομάδα νηστεύεται πρῶτον διὰ τὰ ἄχραντα πάθη τοῦ Κυρίου Ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καθ' ὃ ἴδιος εἶπεν: «Ἐλεύσονται ἡμέραις, ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφίος, καὶ τότε νηστεύσουσι. (Ματθ. Θ' 16').

Ἀλλὰ καὶ αἱ Διαταγαὶ τῶν Ἀποστόλων διβλ. ε', κεφ. ιη', ιθ' προστάζουσιν τοὺς Χριστιανούς νά νηστεύουν τὴν Μεγάλην Παρασκευὴ καὶ τό Μέγα Σάββατον μέ τελείαν ἀσιτείαν.

Καί δεῦτερον διὰ τὴν κατάλυσιν, ὅπου γίνεται στήν Διακαινήσιμον Ἑβδομάδα διὰ τὴν χαράν τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Υἱοῦ καὶ Λόγου.

Τό ἴδιον ποιοῦμε καὶ γιὰ τὴν ἑβδομάδα τὴν μετὰ τῆς Πεντηκοστῆς, ὅπου γίνεται κατάλυσιν εἰς πάντα, διὰ τὴν χαράν τῆς ἐπελεύσεως τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἵνα καὶ κατὰ τοῦτο ὁμοούσιον φανῇ τῷ Υἱῷ, τό Πνεῦμα τό ἅγιον καὶ μηδέν ἑλαττον ἔχον ἐκείνων, καθὼς λέγει ὁ Κίτρος ἐν τῷ κε' αὐτοῦ Κανόνι.

Καί διὰ τὴν ἄνεσιν (κατάλυσιν) τῆς ἑβδομάδος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, οἱ Θεοὶ Ἀπόστολοι διώρισαν νά νηστεύεται ἡ ἐπόμενη ἑβδομάδα, (ἀποστ. διαταγαὶ διβλ. ε' κεφ. κ'). Ἀργότερα αὕτη ἡ νηστεία ἐπεξετάθη μέχρι τὴν ἑορτὴ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων 29 Ἰουνίου.

Τὴν δέ κατάλυσιν ὅπου κάμνομεν τῶν Τετράδων ἢ Παρασκευῶν, εἰς τὰς ὁποίας συμβαίνουν αἱ ἑορταὶ τῶν Χριστοῦ γεννῶν καὶ τῶν Θεοφανείων, τὴν θεραπεύει ἡ προλαβοῦσα νηστεία τῆς Παραμονῆς, διότι ἡ νηστεία τῆς Παραμονῆς τῶν Θεοφανείων, δέν εἶναι γιὰ τόν Μεγάλον Ἀγιασμόν, διότι καὶ τὴν παραμονὴ ὁ ἴδιος ἀγιασμός γίνεται, ἀλλὰ γιὰ τὴν κατάλυσιν ὅπου κάμνωμεν τὴν ἡμέρα τῆς ἑορτῆς, ἐν ἣ ἂν ἡμέρα τύχη.

Κι' αὐτό γίνεται, γιὰ νά μὴν γίνεται παράδασιν καὶ καταπάτησις τοῦ ΞΘ' (69 Ἀποστολικοῦ Κανόνος), ὁ ὁποῖος λέγει: «Εἴ τις Ἐπίσκοπος, ἢ Πρεσβύτερος, ἢ Διάκονος, ἢ Ὑποδιάκονος, ἢ Ἀναγνώστης, Ψάλτης, τὴν Ἁγίαν Τεσσαρακοστὴν οὐ νηστεύει, ἢ Τετράδα, ἢ Παρασκευὴν, καθαιρείσθω. Ἐκτός εἰμί δι' ἀσθένειαν σωματικὴν ἐμποδίζοιτο. Ἐάν δέ λαϊκός ἢ, ἀφοριζέσθω».

Ἀπὸ τὴν Κυριακὴ τοῦ Θωμᾶ μέχρι τὴν Τετάρτη τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα, δηλαδή, τὴν παραμονὴ τῆς Ἀναλήψεως, τίς Τετράδες καὶ Παρασκευές καταλύωμεν οἶνον καὶ ἔλαιον μόνον, τὴν Τετάρτη τῆς Μεσοπεντηκοστῆς καὶ τὴν Τετάρτη τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα καταλύωμεν ὁψάριον μόνον.

Αὐτό ἐπιτάσσουν οἱ Ἱεροὶ Κανόνες, τὰ δέ ἄλλα πού λέγουν διάφοροι, ὅτι στήν ἀπόδοσιν τοῦ Πάσχα γίνεται κατάλυσιν εἰς πάντα ἐπειδὴ λέγονται τὰ γράμματα τῆς Ἀναστάσεως καὶ δάφουν κόκκινα αὐγά, εἶναι ἐφευρέματα τῶν κοιλιοδούλων καὶ νεωτεριστῶν.

«Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ»

ΜΗΝΙΑΙΟ ΕΠΙΣΗΜΟ
ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ Γ.Ο.Χ.
ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ:
ΓΕΝΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ Γ.Ο.Χ.
ΕΛΛΑΔΟΣ

Νομίμως εκπροσωπούμενου
υπό του Προέδρου του Δ.Σ.
Σεβ/τάτου Μητροπολίτου
Γ.Ο.Χ. Ἀχαρνῶν καὶ Ν.
Ἰωνίας κ. Ἀθανασίου.

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32 -
Τ.Κ. 106.82 - ΑΘΗΝΑΙ
ΤΗΛ.: 3828280 - 3647365
FAX: 3828280

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ:
Σεβ/τάτος Χίου
κ. Στέφανος

**ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ:**
Ἀρχ/της Γερόντιος
Λουδάρου
Μοναχός Νικόδημος

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:
Ἑσωτερικοῦ:
Ἑποσία δραχμαὶ 1000
Ἑξωτερικοῦ: Ἑποσία
δολλάρια Ἀμερικῆς 50
Τιμὴ φύλλου δρχ. 100

**ΦΩΤΟΣΥΝΘΕΣΗ -
ΕΚΤΥΠΩΣΗ**
ΣΤΙΛΒΗ Ε.Π.Ε - Γερανίου 7α
Ὁμόνοια ΤΗΛ.: 5241112

“Οτι οἱ Χριστιανοὶ δὲν πρέπει νὰ ρίπτουν τουφέκια τὴν Λαμπρὰν

[«ΧΡΗΣΤΟΘΕΙΑ» ΑΓ. ΝΙΚΟΛΗΜΟΥ σελ. 33-34]

Τώρα λοιπόν, ἀδελφοί μου Χριστιανοί, σὰς βασιτῆ ἡ ψυχὴ σας, ἀντὶ νὰ εὐχαριστήτε καὶ νὰ δοξάζετε τὸν γλυκύτατον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Θεόν καὶ Πατέρα καὶ Πλάστην σας, ἐσεῖς νὰ τὸν ἀπμάζετε καὶ νὰ τὸν ὕβριζετε μέ τὰ διαβολικὰ ἔργα ὅπου κάμνετε εἰς τὰς ἡμέρας τῆς αὐτοῦ ἀναστάσεως; Αὐτός νὰ πάθῃ τόσα καὶ τόσα διὰ νὰ θανατώσῃ τὴν ἁμαρτίαν καὶ ἐσεῖς πάλιν νὰ τὴν ζωντανεύετε; αὐτός νὰ ἀναστηθῇ διὰ νὰ σὰς ἀναστήσῃ ἀπὸ τὰ κακά καὶ ἐσεῖς πάλιν νὰ κρημνίζεσθε εἰς αὐτά;

Καὶ πότε; εἰς ἐκεῖνας τὰς ἰδίαις ἡμέρας ὅπου αὐτός σὰς ἀνέστησεν. Ὡς μεγάλη ἀχαριστία! ὦ ἀνήκουστος σκληροκαρδία τῶν Χριστιανῶν! ἐσεῖς ὄλην τὴν ἁγίαν Τεσσαρακοστὴν καὶ τὴν Μεγάλην ἑβδομάδα σπκῶνετε τὰ χέρια σας καὶ προσεύχεσθε καὶ τὸν σταυρόν σας κάμνετε καὶ ὅταν ἔλθῃ τὸ Πάσχα, ἀποτολμᾶτε πλέον τὰ χέρια αὐτὰ νὰ τὰ κάμνετε ὄργανα τῆς ἁμαρτίας καὶ νὰ παίζετε λύρας καὶ ντέφια καὶ ἄλλα διαβολικὰ παίγνια; Ἐσεῖς μέ τὴν γλώσσαν αὐτὴν καὶ τὰ χεῖλη σας, κοινωνεῖτε τὸ Σῶμα καὶ Αἷμα τοῦ Χριστοῦ καὶ ψάλλετε τόσα πνευματικά καὶ θεϊκά ᾠσματα εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα, καὶ ἔπειτα μέ αὐτὴν τὴν ἰδίαν γλώσσαν καὶ χεῖλη νὰ τραγουδῆτε καὶ νὰ λέγετε πορνικά καὶ διαβολικά ᾠσματα; Ἐσεῖς μέ τοὺς πόδας σας στέκεσθε εἰς τὸν Ναόν τοῦ Θεοῦ καὶ μετανοίας κάνετε καὶ τὰ γόνατα κλίνοντες προσκυνεῖτε τὸν παντοκράτορα Θεόν καὶ ὅταν ἔλθῃ ἡ Λαμπρὰ σὰς βασιτῆ ἡ καρδιά νὰ κτυπᾶτε τοὺς ἰδίους αὐτοὺς πόδας σας; νὰ πηδᾶτε ὡσὶν τράγοι; νὰ χορεύετε ὡσὶν τρελλοὶ καὶ δαιμονισμένοι; καὶ μέ τὰ ἅτακτα ταῦτα κινήματά σας, νὰ προσκυνᾶτε τὸν διάβολον; ἐσεῖς τέλος πάντων γίνεσθε ναός τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, εἰς τὰς

ἁγίας ἡμέρας τῆς Τεσσαρακοστῆς καὶ τοῦ Πάσχα καὶ ἐσεῖς οἱ ἴδιοι πάλιν νὰ γίνεσθε ναός τοῦ διαβόλου καὶ τῶν πονηρῶν πνευμάτων μέ τὰ σατανικά παίγνια καὶ μέ τοὺς χορούς καὶ τραγούδια; αὐτὰ εἶναι καμώματα ἄσμηκτα, διότι ποῖαν ἔνωσην ἔχει τὸ φῶς μέ τὸ σκότος; ὁ διάβολος μέ τὸν Χριστόν; ὁ ναός τοῦ Θεοῦ μέ τὸν ναόν τῶν εἰδώλων; καθὼς λέγει ὁ Παῦλος «τίς γάρ μετοχὴ δικαιοσύνης καὶ ἀνομίας τίς δέ συμφώνησις Χριστῷ πρὸς Βελίαν; ἢ τίς μερίς πιστῶν μετὰ ἀπίστου»; (Β' Κοριν. ζ' 14). Καθὼς δέ λέγομεν ὅτι εἰς τὸ Πάσχα καὶ εἰς τὰς ἡμέρας τῆς Λαμπρᾶς δὲν πρέπει οἱ Χριστιανοὶ νὰ παίζουν παίγνια καὶ νὰ χορεύουν καὶ νὰ τραγουδοῦν, ἔτσι παρομοίως λέγομεν πῶς δὲν πρέπει εἰς τὰς ἡμέρας τοῦ Πάσχα νὰ ρίπτουν οἱ Χριστιανοὶ τουφέκια, ἢ πιστόλας, ἢ μάσκουλα καὶ ἄλλα ὅμοια πυροβόλα ἐπειδὴ ὁ ἀναστατός Χριστός, ὅχι μόνον δὲν χρειάζεται ταῦτα ἀλλὰ καὶ πρὸς τοῦτοις τὰ μισεῖ καὶ τὰ ἀποστρέφεται: α' διότι ἀπὸ αὐτὰ μισερώνονται πολλοὶ ἄνθρωποι, πολλὰκις δὲ καὶ θανατώνονται· β' διότι αὐτὰ μέ τὸν κρότον τοὺς δὲν ἀφίνουν τοὺς Χριστιανούς νὰ ἀκούσουν τὴν ἀκολουθίαν καὶ τὰ πνευματικά τροπάρια καὶ ᾠσματα τῆς ἀναστάσεως. Καὶ ἂν εἰς τοὺς παλαιούς καιροὺς ἦτον εὐρεμένον τὸ μπαρούτι καὶ τὰ τοιαῦτα πυροβόλα ὄργανα καὶ ἤθελαν ρίπει αὐτὰ οἱ Χριστιανοὶ εἰς τὸ Πάσχα, βεβαίως οἱ ἅγιοι καὶ θεῖοι Πατέρες ἤθελαν γράψαι περὶ τούτων καὶ ἤθελαν ἀγωνισθῆναι νὰ κόψουν μίαν τοιαύτην κακὴν καὶ ἐθνικὴν συνήθειαν· τῶν Ἐθνικῶν γάρ εἶναι ἴδιον νὰ ρίπτουν τὰ τοιαῦτα εἰς τὰς ἑορτὰς τῶν καὶ ὅχι τῶν Χριστιανῶν τούτων γάρ εἶναι ἴδιον νὰ κτυποῦν μόνον τὰς ἱεράς καμπάνας καὶ σήμαντρα καὶ νὰ ψάλλουν τὸ Χριστὸς ἀνέστη καὶ τὰ ἄλλα χαροποιὰ τῆς ἁγίας Ἀναστάσεως ᾠσματα.

«Οὐδέν ἔρπει ψεύδος ἐς γῆρας χρόνου»

(Σοφοκλῆς)

ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ Γ.Ο.Χ.
ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ
ΑΓ. ΠΙΣΑΝ. ΘΕΟΛΟΓΟΥ ΕΓΓ. ΤΗΛ. 2410117
ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΙΣ ΑΘΗΝΑΙ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29ῃ Σεπτεμβρίου 1990

Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην
Γ.Ο.Χ. Πατρῶν καὶ Πελοποννήσου
Κύριον Δωρόθεον, Μάγερ 23
ΕΝΤΑΥΘΑ 10438

Σεβασμιώτατε ἁγιε ἀεελφέ,
μετὰ τό πέρας τῆς δοκιμασίας τῆς ὑγιείας ἡμῶν, καθήκον καὶ ὑποχρέ-
ωσιν θεωροῦμέν ἵνα ἀποκαταστήσωμεν τὴν ἀλήθειαν, ἥτις τοσοῦτον ἀσπλά-
χνως ἐπολεμήθη. Γνωρίζεις καλῶς τοὺς προαιωνίους φίλους-ἐχθρούς σου,
οἵτινες εἶναι καὶ ἡμετέροι. Γερόντιος-πραξικοπῆμα 1979.
Διὰ τῆς ἐπιστολῆς ἡμῶν ταύτης ἀποκαθιστῶμεν τὴν ἀλήθειαν. Ὁμολογοῦ-
μεν, ὅτι ἡμετέρα ἐκλογὴ καὶ κελεύσει καὶ ἐντολὴ ἐξελέγης Μητροπολί-
της Πατρῶν εἰς διαδοχὴν τοῦ ἀποβιώσαντος Θεοφίλου Τσίρμα καὶ ἐχειρο-
τονήθης ὑπὸ τοῦ ἁγίου κεφαλληνίας καλῆμου καὶ τοῦ Μακαρίτου ἁγίου θη-
βῶν Γερασίμου. Γνωρίζεις τὰ ἐμπόδια, ἅτινα ἐνεφανίσθησαν καὶ δὲν ἐκέτρε-
φαν ἡμῖν νὰ εἴπωμεν τὴν ἀλήθειαν. Γνωρίζεις καλῶς τοὺς παράγοντας ἐ-
κείνους, οἵτινες ἐπολέμουν τὴν εἰσοδὸν σου εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον, ἀ-
πειλῶντας ἡμᾶς μὲ ἐκπτώσιν καὶ ἀπομάκρυνσιν. Ἦδη ὅμως ὁμολογοῦμεν
τὴν ἀλήθειαν, ἥτις, ἡλειοθεῖναι καὶ σεθεῖναι δύναται, ἀλλ' οὐχ ἡττηθε-
ναι! Βεβαίως σε, ὅτι μνημονεύομεν ἐν τῇ Ἱερᾷ Προσκομιδῇ τὰς δυό-
ματός σου, ὡς καὶ τῶν ἐκλεκτῶν καὶ ἀγαπημένων ἡμῖν Ἐπισκόπων Ἡσαίου,
Γερμανοῦ καὶ Κυρίλλου.
Ἡ ἐπιστολὴ ἡμῶν αὕτη ἔσται εἰς ἀσφάλειαν σοῦ. Σὲ ἐξορκίζομεν εἰς τὸ
ἀμόφορον καὶ τὸ ἐπιτραχήλιόν σου ὅπως μὴ τὴν ἐμφάνισις πρὶν ἢ διέλθῃ
ἔτος ἀπὸ τῆς πρὸς Κύριον ἐκδημίας ἡμῶν.
Ἢ ἔχοντες πρόσωπον τῆς ἀπολύτου ἐμπιστοσύνης ἡμῶν ἵνα κοινοποιήσω-
μέν σοι τὴν παρούσαν, ἐδώκαμε ἐντολὴν εἰς τὸν μοναχὸν Δωρόθεον νὰ τὴν
παραδώῃ εἰς χεῖρας σου.
Εὐχομαί συνάντησιν ἀμφοτέρων ἐν οὐρανοῖς.

Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ

Αθηνῶν Ἀρχιεπίσκοπος

Λ' Ο' ΑΘΗΝΩΝ ΑΥΞΗΝΤΙΟΣ

«Ζητῶ τὴν ἀλήθειαν, ὅψ' ἡς αὐτὴς κόποις ἐβλήθη» βλάπτεται δὲ ὁ ἐπιμένων ἐπὶ τῆς ἐαυτοῦ ἀπάτης καὶ ἀγνοίας.
(Μάρκος Αὐρήλιος — Στωϊκὴ φιλοσοφία)

«ΓΗΡΑΣ ΓΑΡ ΟΥ ΤΟ ΠΟΛΥΧΡΟΝΙΟΝ...»

Αυτό τό περίεργο καί ἀναξιόπιστο ἔγγραφο πού δημοσιεύεται ἀριστερά, ἔκανε τήν ἐμφάνισί του στό περιοδικό «ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΡΗΣΙΑ» (Ιαν.-Φεβρ. 1996), γιά νά δικαιολογήσῃ τίς θεομπαικτικές «χειροτονίες» τοῦ Αὐξεντίου Πάστρα, πού τίς κράτησε «μυστικές» ἕως τέλος τοῦ θίου του, προκαλέσας ἀνεπίτρεπτα σκάνδαλα καί σχίσματα στήν μαρτυρική Ἐκκλησία μας.

Ἀνεξάρτητα ὅμως τούτου, τό ἔγγραφο αὐτό καθ' ἑαυτό δημιουργεῖ ὑπόνοιες πλαστότητας καί παράνομης χρησιμοποίησης τῆς ὑπογραφῆς Αὐξεντίου γιά δύο κυρίως λόγους:

Πρῶτον διότι ἡ ἡμερομηνία του (29 Σεπτεμβρίου 1990) δέν συμβαδίζει μέ τό ἀναγραφόμενο τηλέφωνο (26.10.373) στήν ἀντικρουστή ταυτότητα τοῦ ἀποστολέως, δεδομένου ὅτι τό ἔτος 1990 εἶχε καταργηθεῖ ὁ ἀριθμός αὐτός τοῦ τηλεφώνου ἀπό τό Μοναστήρι τοῦ Αὐξεντίου.

Δεύτερον δέ, ἀπό τό γεγονός ὅτι ὁ Αὐξέντιος παρουσιάζεται ὡς ὅτι δέδωκε ἐντολή νά ἐμφανισθῇ τό ἔγγραφο αὐτό ἕνα ἔτος ἀπὸ τὸν θάνατό του, λές κι' ἂν ἐμφανιζότανε ἐνωρίτερον, θ' ἄλλαζε ἡ σημασία του!..

Ἡ Γερόντισσα Ξένη ἔχει ὑποχρέωσι, ἂν σέβεται τήν μνήμη τοῦ Γέροντός της, νά ἐπέμβῃ καί νά πάρῃ συγκεκριμένη θέσι σ' ὅλα αὐτά τά τερατολογήματα, προκειμένου ν' ἀνακοπῇ ἡ φόρα τῶν ὅποιων ψευδοκληρικῶν ἐκμεταλλεύθησαν καί ἐκμεταλλεύονται τήν λέξιν Παλαισημερολογίτη.

Τέλος, μπορεῖ ἡ «ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΡΗΣΙΑ» νά μᾶς πῇ τό ἐπίθετο αὐτοῦ τοῦ «ἐπισκόπου» Γερμανοῦ, πού ἀναφέρει στό σημείωμά της, τοὺς λόγους πού καθαιρέθηκε ἀπὸ τὴν Κρατοῦσα Ἐκκλησία καί τό περιεχόμενο τοῦ ποινικοῦ του μητρώου;

ΚΥΠΡΟΣ

Οἱ δεκατρεῖς ὁσιομάρτυρες τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Καντάρας (19 Μαΐου)

Ἦχος δ' «Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ».

Τῶν ἐν τῇ Κύπρῳ Θεοφόρων Ἀγίων τῇ Θεολέκτῳ καί ἀγία χορεῖα, προσπέσωμεν κραυγάζομεν ἐκ βάθους ψυχῆς. Ἀθλοφόροι Μάρτυρες, καί σοφοὶ ἱεράρχαι, ἀσκηταὶ καί ὄσιοι, καί τῆς Κύπρου προστάται, πάσης ἀνάγκης ρύσασθαι ἡμᾶς, τοὺς προσιόντας ὑμῶν, μετὰ πίστεως».

(Ἐκ τοῦ παρακλητικοῦ κανόνος εἰς πάντας τοὺς ἐν Κύπρῳ Ἀγίους).

Μέσα ἀπὸ τό φωτόλαμπρο νέφος τῶν δαδοφόρων ἡρωϊκῶν ἀθλητῶν τῆς Κυπριακῆς Ἑλληνορθοδόξου Ἐκκλησίας, πού περιλαμπροὶ στολίζουν τό χριστιανικὸ πάνθεο, ὁλόφωτες προβάλλουν πάντα οἱ μορφές τῶν ἁγίων 13 Μοναχῶν καί ὁμολογητῶν τῆς Ἱ. Μονῆς Παναγίας Καντάρας, πού γιά τὴν ὁρθόδοξον πίστιν μαρτύρησαν στίς 19 Μαΐου 1231.

Ποιοὶ εἶναι: Ἰωάννης, Κόνων, Ἱερεμίας, Μάρκος, Κύριλλος, Θεόκτιστος καί Βαρνάβας, οἱ δύο αὐτάδελφοι Μάξιμος καί Θεόγνωστος, Ἰωσήφ, Γεννάδιος, Γεράσιμος, Γερμανός. Ἐζησαν τὸν 13ον αἰῶνα μ.Χ. τότε πού ἡ Κύπρος βρισκόταν ὑπὸ Φραγκικὴ κυριαρχία.

ΚΥΠΡΟΣ, ΥΠΟ ΦΡΑΓΚΙΚΗΝ ΚΑΤΟΧΗΝ

Οἱ Φράγκοι κατακτητὲς μαζί μέ τ' ἄλλα δεινὰ πού ἔφεραν στήν Κύπρο μας, ἐδίωξαν τρομερά καί τὴν Ὁρθόδοξο Ἐκκλησία μας, κι ἔκαμαν τὰ πάντα, γιά νά τὴν ὑποτάξουν στὸν πάπα τῆς Ρώμης. Ἡ προσπάθειά τους ἄρχισε ἀπὸ τό ἔτος 1220. Σέ ἕνα συνέδριό πού ἐγίνε στήν Λεμεσό καί στό ὁποῖο ἔλαβαν μέρος Λατίνοι κληρικοὶ καί οἱ ἄρχοντες τῆς νήσου, ἀποφασίστηκε νά χρησιμοποιηθοῦν τὰ πιό καταπιεστικά μέτρα γιά τὴν ὁλοκληρωτικὴ ἐπικράτηση στό νησί τῆς Λατινικῆς Ἐκκλησίας. Εἶχαν τὴν ἀπαιτήση (οἱ παπικοί), ὁ Ἀρχιεπίσκοπός τους νά διορισθῇ «μόνος μητροπολίτης τῆς Νήσου, μετ' ἀπολύτου ἐξουσίας ἐπὶ πασῶν τῶν ἄλλων ἐν Κύπρῳ χριστιανικῶν κοινωνιῶν». Οἱ Ἕλληνες Ἐπίσκοποι θά ἀνεγνωρίζοντο μονάχα σὰν ἐπίτροποι «τῶν Λατίνων Ἐπισκόπων, ἀφ' ὧν θά παρήγετο πᾶσα ἡ ἐξουσία αὐτῶν». Δύο χρόνια ἀργότερα σέ ἕνα ἄλλο Συνέδριο στήν Ἀμμόχωστο (14 Σεπτεμβρίου 1222) ἀπεφάσισαν τὴν δήμευση τῆς ἑλληνορθοδόξου ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας, καί τὴν ἐκδίωξη τῶν ὁρθοδόξων Ἐπισκόπων. Ἔτσι ἐμειώθησαν οἱ ὁρθόδοξοι ἐπισκοπὲς ἀπὸ 14 σὲ 4 δηλαδή: Τῆς Ἀμμοχώστου, Λευκωσίας, Λεμεσοῦ καί Πάφου κι αὐτὲς στὰ χωριά.

Ὁ Ὁρθόδοξος Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου ἦτο ἡδη φυγὰς, τό θρόνο του κατεῖχε ὁ Λατίνος ἐπίσκοπος Ἐπιδάτης καί σέ αὐτόν ὀφείλον ὑπακοήν οἱ ὁρθόδοξοι ἐπίσκοποι. Παράλληλα, μέ τὸν διωγμὸ τοῦ ὁρθοδόξου κλήρου, ἐκτίσθησαν μεγάλοι καί περικαλλεῖς φραγκικοὶ ναοὶ ὡς κέντρα λατινικῆς προπαγάνδας καί προσηλυτισμοῦ τῶν Κυπρίων ὁρθοδόξων.

ΤΟ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΤΗΣ ΚΑΝΤΑΡΙΩΤΙΣΣΑΣ

Γύρω στὰ 1228 δύο ἀσκητὲς, ὁ Ἰωάννης καί ὁ Κόνων πού ζοῦσαν σ' ἕνα ἀπ' τὰ Μοναστήρια τοῦ Καλοῦ Ὁρους τῆς Ἀλλαγιάς τῆς Μικρασιαστικῆς Παμφυλίας καί πού ξεχώριζαν γιά τὴν εὐσέβειά τους, ἄφηκαν τό μοναστήρι τους καί ἤρθαν στήν Κύπρο. Στὴν ἀρχὴ ἐγκαταστάθηκαν στήν Ἱερὰ Μονὴ τοῦ Μαχαίρα. Ἀργότερα ἔφυγαν ἀπ' ἐκεῖ μαζί μέ ἕναν ἄλλον ἀσκητὴ ὀνόματι Θωμᾶ, κι ἦλθαν στήν σεβασμία Μονὴ τοῦ Χρυσοστόμου. Μά κι ἐδῶ οἱ Πατέρες δέν ἱκανοποιήθηκαν. Τό πολὺδουο περιβάλλον, τοὺς ἀνάγκασε νά φύγουν κι ἀπ' ἐδῶ

καί νά προχωρήσουν καί νά καταλάβουν τό ὁμορφο κα' ἀπόμερο τότε μοναστήρι τῆς Παναγίας τῆς Κανταριώτισσας, ὅπου καί ἀρχισαν τήν ἀσκησή τους.

Χάρis στήν εὐλάβειά τους καί τήν φιλανθρωπία τους, ἔγιναν γρήγορα (οἱ πατέρες τῆς μονῆς) ἑακουστοί σέ ὅλο τό νησί, καί γρήγορα προσετέθησαν καί ἄλλοι μοναχοί στήν δύναμη τῆς Μονῆς. Κι ἔτσι τό μοναστήρι τους ἐξελίχθηκε σέ παγκύριο προσκύημα.

Ἡ φήμη ὅμως τῆς εὐλάβειας καί τῆς ἀρετῆς τῶν ἀσκητῶν ἔφθασε καί στά αὐτιά τῶν Λατίνων κατακτητῶν καί πῶς συγκεκριμένα στόν Φράγκο ἀρχιεπίσκοπο Λευκωσίας Εὐστόργιο, ὁ ὁποῖος κάλεσε ἀμέσως κοντά του τόν ἱεροκλήρικα του Ἀνδρέα καί τόν δοσιφύτου κάποιον Ἡλίερμο καί νά σηκωθοῦν νά πάνε τό γρηγορότερο δυνατόν στό μοναστήρι τῆς Καντάρας. Μέ ἀπώτερο σκοπό ἀφοῦ διαπιστώσουν τά λεγόμενα, νά φροντίσουν μέ κάθε τρόπο νά παρασύρουν τοὺς Ἀσκητές στό παπικό δόγμα.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΑΣΚΗΤΩΝ-ΛΑΤΙΝΩΝ ΠΕΡΙ ΑΖΥΜΩΝ

Πράγματι οἱ δύο ἀντιπρόσωποι τοῦ Καθολικισμοῦ πού ἔφθασαν στήν Μονή ὑπέβαλλαν ἐρωτήσεις Θεολογικοῦ περιεχομένου στοὺς ἀσκητές καί μάλιστα ἐπέμεναν στό θέμα τῶν Ἀζύμων καί τῆς Θείας Εὐχαριστίας.

Φυσικά οἱ ὅσοι πατέρες τῆς Μονῆς διετράνωσαν τήν ὁρθόδοξον πίστη τους μέ ἀποφασιστικότητα ἐνώπιον τῶν ὀργάνων τοῦ Ρωμαίου ποντίφηκος, μέ ἀποτέλεσμα αὐτοί (οἱ παπικοί) νά ἐξοργισθοῦν καί νά τοὺς καλέσουν νά παρουσιασθοῦν μπροστά στόν Λατῖνο Ἀρχιερέα τῆς Λευκωσίας.

ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΟΝ ΦΡΑΓΚΟ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟ

«Μακάριοι οἱ ἄμωμοι ἐν ὁδῷ οἱ πορευόμενοι ἐν νόμῳ Κυρίου...» ἔψαλλαν οἱ πατέρες τῆς Μονῆς Καντάρας ἐνῶ βάδιζαν πρὸς τό Φράγκικο ἀρχιεπισκοπικό μέγαρο Λευκωσίας.

Ἐκεῖ τοὺς περιμένε στό συνοδικό καθισμένο ὁ παπικός Καϊάφας παρουσία πολλῶν ἐπισήμων ἀρχόντων, ἱερέων

καί γραμματέων.

Στὴν ἀνάκριση πού ἔγινε, οἱ 13 θαρραλεοὶ ἀγωνιστές τῆς Ὁρθοδοξίας μέ μόνο συνήγορό τους τήν ἀλήθεια καί προστάτη τους τόν Κύριόν μας ἐπανάλαβαν τά ἴδια (μπροστά στόν Λατῖνο ἀρχιερέα) ὅσα εἶχαν πει καί στοὺς δύο ἀντιπροσώπους του σχετικά μέ τό ἄζυμα: «Ἡμεῖς οὕτω λέγομεν, ὅτι ὅσοι τῶν ἀζύμων μεταλαμβάνουσι, τῆς ἀληθείας ἐκπίπτουσι καὶ ἐνάντια τοῦ Ἁγίου Εὐαγγελίου καί τῶν θείων γραφῶν καί τῶν ἁγίων Συνόδων παραδειγματίζουσι καί πεπλανημένοι εἰσὶ, καί οὐχ οἱ ζῶντες μόνον, ἀλλὰ καί οἱ προαπελθόντες». Κι ἀκόμη, ὅπως λέγει ὁ Μ. Βασίλειος «ὅσοι φυλάττουν τά Σάββατα μαζί μέ τό ἄζυμα καί λέγουν ὅτι εἶναι Χριστιανοί, λέγουν ἕνα μεγάλο ψέμα. Αὐτοὶ οὔτε χριστιανοὶ εἶναι, οὔτε καί γνήσιοι Ἰουδαῖοι. Αὐτοὶ εἶναι ὅμοιοι μέ τό δέρμα τῆς παρδάλως, πού ἡ τρίχα τῆς οὔτε μαύρη εἶναι οὔτε ἄσπρη».

ΤΟ ΜΑΡΤΥΡΙΟΝ ΑΡΧΙΖΕΙ

Στά λόγια τοῦτα τῶν Πατέρων, ὁ Λατῖνος Ἀρχιεπίσκοπος ἑξαλλος ἀπό θυμό διέταξε νά μαστιγωθοῦν ὅλοι τοὺς ἄγρια καί νά ριχθοῦν στήν φυλακή.

Η ΦΥΛΑΚΗ

Τρία χρόνια ἔμειναν στήν φυλακή καί ὑπέστησαν τά πάνδεινα. (Βασανιστήρια, ξύλο, κακώσεις, ἐξευτελισμοί, μέ ἐλάχιστη τροφή καί νερό, μέ τό καθημερινό ὑδροεολόγιο «κύνες καί αἰρετικοί», μέ βλασφημίες καί τόσα ἄλλα).

Ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρόν δέχονται τήν ἐπίσκεψιν τῶν Φράγκων ἱερέων καί ἀρχιερέων, πού μέ ὑποκριτικόν ἐνδιαφέρον καί «ἀγάπην» ἐρχονται νά τοὺς κολακεύσουν καί νά τοὺς ὑποδείξουν «μετάνοιαν», ἀλλὰ καί νά σφυγμομετρήσουν τήν ἀντοχή τους καί τίς διαθέσεις τους.

ΘΑΝΑΤΟΣ ΕΝΟΣ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΜΑΡΤΥΡΕΣ

Μετά ἀπὸ ἀπερίγραφτα βασανιστήρια καί κακουχίες πέθανε ὁ μοναχὸς Θεόγνωστος, στίς 5 Ἀπριλίου 1231. Τά ὄργανα τοῦ Πάπα πῆραν τό τίμιον λείψανο τοῦ Μάρτυρος, τό ἔσυραν ἀνε-

λέητα στοὺς δρόμους τῆς Λευκωσίας καί ὕστερα τό ἔρριψαν στήν φωτιά καί τό ἔκαψαν.

ΝΕΑ ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΜΑΡΤΥΡΩΝ

Στό μεταξύ πέρασε κι ἡ τρίτη χρονιά. Ὁ Φράγκος Ἀρχιεπίσκοπος ἔγραψε στόν πάπα τῆς Ρώμης Γρηγόριο Θ' καί ζήτησε ὁδηγίες τί νά κάμῃ. Κι αὐτὸς συνεβούλευσε νά κληθοῦν γιὰ τρίτη φορὰ οἱ Μοναχοί καί νά ἐρωτηθοῦν τί πιστεύουν. Ἄν ἐπιμένουν στήν γνώμη τους, τότε νά τιμωρηθοῦν σάν αἰρετικοί.

Ὑστερα ἀπὸ τήν ὑπόδειξη αὐτὴ ὁ Φράγκος Ἀρχιεπίσκοπος Εὐστόργιος ἀνάθεσε τήν ὑπόθεση τῶν Ὁσίων Πατέρων στόν ἀντιπρόσωπό του καί κακώτροπον κατήγορό τους Ἀνδρέα, ὁ ὁποῖος κάλεσε καί πάλιν τοὺς Μάρτυρες στό γραφεῖον του γιὰ μιά νέα ἀπολογία. Ἀλλὰ καί πάλι οἱ μάρτυρες τῆς Μονῆς Καντάρας, δέν ἄλλαξαν γνώμη, καί ὁμολόγησαν θαρραλέα τήν ὁρθόδοξον πίστη τους.

Ὁ δὲ ἐργάτης τῆς ἀνομίας Ἀνδρέας ἀφρίζοντας κυριολεκτικά ἀπ' τό κακό του, ἔδωσε ἐντολή νά ριχτοῦν αὐτοὶ καί πάλι στήν φυλακή. Ὁ ἴδιος ντροπισασμένος καί τεταπεινωμένος ἐπὶ τρεῖς ἡμέρες οὔτε ἔφαγε οὔτε ἤπνε οὔτε κοιμήθηκε, ἀλλὰ σκεφτόταν μέ ποιὸ τρόπο νά ξεπλύνῃ τήν ντροπὴ του.

Τὴν τρίτη ἡμέρα κάλεσε ξανά τοὺς ὁμολογητὲς πατέρες στό γραφεῖο του. Ἐκεῖ εἶχαν κληθῇ καί παρευρίσκοντο κι ὁ Φράγκος βασιλεὺς τῆς Κύπρου Ἐρρίκος ὁ Α' (1218 - 1254) καί πολλὰ μέλη τῆς Αὐλῆς του.

Μέ προσποιητὴν ἡρεμία πῆρε τό λόγο πρῶτος ὁ Ἀνδρέας καί μίλησε γιὰ τίς «προσπάθειες» πού ἔκαμε αὐτό καί ὁ Λατῖνος Ἀρχιεπίσκοπος Εὐστόργιος γιὰ νά «πεισθοῦν» οἱ μοναχοὶ νά ἀκολουθήσουν τά λατινικά δόγματα, ἀλλὰ αὐτοὶ δέν πειθάρχησαν. Καί ζήτησε τί νά κάμῃ. Ἡ ἀπάντησις τοῦ Λατίνου ἀρχόντος ἦταν νά τοὺς τιμωρήσῃ ὅπως θέλει. Μέ ὑποκρισία ὅμως δήλωσε (ὁ Ἀνδρέας) πῶς σάν ἐκκλησιαστικὴ ἀρχή, δέν θά ἦταν σωστό νά καταδικάσῃ σέ θάνατο χριστιανούς καί εἰσηγήθηκε νά ἐπιβάλῃ τήν τιμωρία ἢ Πολιτεία. Ὅταν ὅμως ὁ βασι-

λεύς υπέδειξε, πώς ήταν δικαίωμα της διοικούσης εκκλησίας, νά επιβάλει όποιαν τιμωρία ήθελε στην περίπτωση εκείνη, ό φθονερός Λατίνος φώναζε «κακήν κακώς νά απολεσθούν ός βλάσφημοι».

ΤΟ ΜΑΡΤΥΡΙΟ ΚΑΙ Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΩΝ ΜΑΡΤΥΡΩΝ ΣΩΖΕΙ ΤΗΝ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ

Καί έτσι οί δήμοι άρχισαν τό «έργον» τους. Πήραν τούς Μάρτυρες καί άφού τούς έδεσαν από τά πόδια στίς ούρές δώδεκα αλόγων άφήκαν τά ζώα νά τρέχουν πρώτα στους λιθόστρωτους δρόμους της άγοράς για έκφοβισμό των όρθοδόξων κι ύστερα στην κοίτη του ποταμού Πεδιαίου, πού διέσχιζε τότε την Λευκωσία. Οί μάρτυρες μόλις πού πρόφθασαν νά ψελλίσουν μία σύντομη, μά όλόψυχη προσευχή.

Μισοπεθαμένους οί δήμοι τούς έλυσαν από τίς ούρές των άφηνισμένων αλόγων, κι έρριξαν τά αίμόφυρτα κορμιά τους σέ μία φωτιά πού είχαν ανάψει εκεί κοντά για αυτόν τόν σκοπό. Κατά την Ιερά εκείνη στιγμή του μαρτυρίου, πού ή φωτιά άρνιόταν νά καταφάγη τίς ματωμένες σάρκες του ήρωϊκού ήγουμένου Ιωάννου, πού στεκόταν μέσα στην φωτιά καί προσευχόταν, ένας Λατίνος πού παρακολου-

θούσε τό φορικαλέο θέαμα άρπαξε ένα ξύλο καί τό πέταξε στον Μάρτυρα. Τό ξύλο κτύπησε τόν Όμολογητή στό κεφάλι καί τόν έρριξε μέσα στίς φλόγες.

Σάν έσθισε ή φωτιά οί Λατίνοι χριστιανοί! πρόσεξαν πώς τά λείψανα έμειναν άνέγγιχτα από την φωτιά. Τότε άναψαν δεύτερη φωτιά κι έρριξαν ξανά τά λείψανα σ' αυτή μαζί μέ κόκκαλα σκύλων, βοδιών, χοίρων κι άλλων ζώων. Την φορά αυτή κήκιναν τά πάντα. Στο τέλος οί δήμοι του πάπα μάζεψαν την στάχτη καί την σκόρπισαν. Έπρεπε νά μήν μείνη ίχνος από τό άποτρόπαιο αυτό έγκλημα.

ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΙΕΡΟΕΞΕΤΑΣΤΟΥ

Ό Λατίνος Άνδρέας, ό άρχιδήμος ιεροεξεταστής των 13 όσίων μοναχών της Ιεράς Μονής Καντάρας είχε κακό τέλος. Ύστερα από την πραγματοποίηση του άνόσιου έργου του (δηλαδή του φορικαλέου έγκλήματος - μαρτυρίου των 13 όσίων μοναχών της Καντάρας) πήγε στην Ρώμη καί έδωσε άναφορά στον Πάπα, για τίς δραστηριότητές του αυτές (δηλαδή την προσπάθεια έκλατινισμού της όρθοδόξου Κύπρου μας).

Ό πάπας ίκανοποιήθηκε καί για ανταμοιβή τόν χειροτόνησε Έπίσκοπο

στην πόλη Άδिला της Ισπανίας, πρωτεύουσα της όμωνύμου επαρχίας στην περιοχή της Παλαιάς Καστίλλης.

Λίγες ήμέρες μετά την χειροτονία του πήγε στην έδρα του όπου του έγινε μεγαλειώδης ύποδοχη.

Τό μεσημέρι της ίδιας ήμέρας, κατόπιν από τίς τελετές ύποδοχής καί χαρούμενος, ξάπλωσε σέ μία πολυθρόνα κοντά στό άναμμένο τζάκι για νά ξεκουραστή. Όπως ήταν κουρασμένος άποκοιμήθηκε. Ό ύπηρέτης του ένας έξωμότης Κύπριος όνόματι Γιαννακός, σάν τόν είδε πήρε μία βαριά κουβέρτα καί την έρριξε πάνω του, για νά τόν προφυλάξη από κρυολόγημα. Δέν πέρασε πολλή ώρα. Σπαρακτικές κραυγές διέκοψαν την ήσυχία του Έπισκοπικού μεγάρου. Ό ύπηρέτης αντίκρυσε μία άληθινά μακάδρια καί τραγική σκηνή. Ό Ιεροεξεταστής Έπίσκοπος κουνούσε άπεγνωσμένα τά χέρια καί προσπαθούσε νά έλευθερωθή από την βαριά κουβέρτα, πού καιγόταν καί τόν έκαιε σάν λαμπάδα. Κάποια σπάθα φαίνεται πετάχτηκε από τό άναμμένο τζάκι κι έδωσε τή φωτιά. Ό Ιεροεξεταστής υπέκλυψε σέ λίγο στά τραύματά του. Τό τέλος του έπαλήθευσε άκόμη μία φορά τά λόγια της Άγίας Γραφής: «Ουάι τώ άνόμω πονηρά κατά τά έργα των χειρών αυτού συμβήσεται αυτόν» (Ήσ. γ' 11) καί «θάνατος άμαρτωλών πονηρός» (Ψαλμ. λγ' 22).

ΕΠΙ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

Ο «Επενδυτής» του Σαββατο-Κύριακου 30-31 Μαρτίου προαναγγέλει τίς κρυφές επιθυμίες του Φαναρίου, πού συνοψίζονται στην σταδιακή άρση του Σχίσματος μέ την Παπική Έκκλησία, μέ ένδιάμεσο σταθμό την άπό κοινού έορτή του Πάσχα επί τη βάσει του Γρηγοριανού Έμερολογίου. Πιο συγκεκριμένα ή καλά πληροφορημένη αυτή έφημερίδα σημειώνει:

«Τό 2001 άποτελεϊ όρόσημο όχι μόνο για την άρχή της νέας χιλιετίας, αλλά καί για την έναρξη μιās νέας

έποχης για τό χριστιανισμό. Τό έτος αυτό, έφόσον υπερβληθούν τά έμπόδια, ή άνατολική καί ή δυτική χριστιανοσύνη θά έορτάσουν για πρώτη φορά καί μάλιστα μέ κάθε έπισημότητα άπό κοινού τό Πάσχα. Παράλληλα, θά γίνη ένα καθοριστικό βήμα για τή διαμόρφωση ενός κοινά άποδεκτου έκκλησιαστικού ήμερολογίου άπό την Άνατολή καί τή Δύση. Πρός την κατεύθυνση αυτή στρέφεται σχετική πρωτοβουλία πού έχει αναλάβει τό Οίκουμενικό Πατριαρχείο, τό όποιο - διαθέτοντας πλέον καί την άπαραίτητη έπιστημονική στήριξη - έχει θέσει τό θέμα τόσο στίς άλλες όρθόδοξες εκκλησίες, όσο καί στό Βατικανό. Πρωτοβουλία,

για την όποία, ωστόσο, εκφράζονται ήδη αντιδράσεις.

Η άνακίνηση του ζητήματος, για τό όποιο πολύ αίμα καί μελάνι έχουν χυθεί τούς τελευταίους αιώνες, συσχετίζεται μέ την έπίσκεψη του Πατριάρχη Βαρθολομαίου στό Βατικανό καί την επιθυμία πού εξέφρασαν καί οί δύο πλευρές για υπέρβαση των συγκρούσεων του παρελθόντος καί την προώθηση του διαλόγου. Ό προκαθήμενος της Όρθοδοξίας στη συνέχεια όρισε έπιτροπή υπό τόν Μητροπολίτη Σεβαστείας Δημήτριο για τή μελέτη του θέματος. Παράλληλα, άπέστειλε έπιστολές πρός όλες τίς Μητροπόλεις της

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗΝ ΣΕΛΙΔΑ 16

ΕΙΔΗΣΕΙΣ-ΣΧΟΛΙΑ-ΕΙΔΗΣΕΙΣ-ΣΧΟΛΙΑ

ΝΕΟ ΒΑΤΙΚΑΝΟ ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ

Μέ αυτόν τον τίτλο ή *έ φ η μ ε ρ ί δ α* «ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ» 1/4/96 σχολιάζει την προσπάθεια σκοτεινών κύκλων να πετύχουν την ανεξαρτητοποίηση του 'Αγίου Όρους, σημειώνοντας χαρακτηριστικά: «Περίεργα σενάρια ξευφαίνονται το τελευταίο διάστημα στα παρασκήνια για το πνευματικό και διοικητικό καθεστώς του 'Αγίου Όρους και είναι φανερό, όπως καταγγέλλεται, ότι τα νήματα κινούνται από το εξωτερικό, σε συνεργασία με ώρισμένους εκκλησιαστικούς παράγοντες της 'Αθωνικής πολιτείας. Οί βασιλικές επιδιώξεις είναι δύο, όπως τουλάχιστον φαίνεται από σχετικές πρωτοβουλίες: Νά σπάσει το 'Αγιον Όρος τους δεσμούς του με το Οικουμενικό Πατριαρχείο και το ελληνικό κράτος, και σε μία τέτοια περίπτωση νά μετατραπεί τελικά σ' ένα δεύτερο Βατικανό, αποκτώντας ένα ψευδεπίγραφο πολυεθνικό χαρακτήρα.

Οί κινήσεις αυτές είναι πλέον και ορατές, αφού οί εκπρόσωποι αυτής της τάσης έχουν απευθυνθεί και σε νομικούς, επιδιώκοντας νά αποκτήσουν γνωμοδοτήσεις για τό καθεστώς του 'Αθω, πού νά συμβαδίζουν με τίς δικές τους απόψεις. Οί ίδιοι κύκλοι μεθοδεύουν μάλιστα αυτό τό διάστημα νά εκδώσουν τίς γνωμοδοτήσεις αυτές σε βιβλίο, προσπαθώντας ταυτόχρονα νά καπελώσουν την 'Ιερά Κοινότητα του 'Αγίου Όρους, για νά φανή ότι είναι δική

της ή έκδοσις αυτή μέ σκοπό ν' αποδείξουν ότι τίς θέσεις τους αυτές τίς εγκρίνει και αποδέχεται τουλάχιστον ή θρησκευτική ήγεσία του 'Αθω.

Στά πονηρά παιγνίδια πού παίζονται ύπογείως, εντάσσονται οί καταγγελίες ότι τό Φανάρι και τό ελληνικό κράτος συμπεριφέρονται δικτατορικά και ότι τό 'Αγιον Όρος δέν έχει οίκουμενικό και ελληνορθόδοξο χαρακτήρα, αλλά πολυεθνικό και κατόπιν τούτο θά πρέπει νά μετατραπεί σ' ένα είδος θρησκευτικής 'Ελδετίας.

'Η αυτόνομία του 'Αγίου Όρους, πού είναι και ό τελικός επιδιωκόμενος σκοπός, αποτελεί πάγια θέση όρισμένων παραγόντων του εξωτερικού, πού δέν θέλουν νά υπόκειται ό 'Αθω στην ελληνική δικαιοδοσία και νά έλέγχεται από τό Οικουμενικό Πατριαρχείο. Πληροφορίες από τό 'Αγιον Όρος αναφέρουν ότι σχετικά μέ τό θέμα αυτό, πού δέν είναι πρωτόγνωρο ενημερώθηκε διεξοδικά ή κυβέρνηση και προσωπικά ό ύπουργός 'Εξωτερικών Θεόδωρος Πάγκαλος. Οί αντιδράσεις στην έξωθεν κινήσεις είναι αδύνατον νά προβλεφθούν καθώς τό ζήτημα είναι λεπτό και απαιτεί ανάλογους χειρισμούς. Τό ίδιο πρόβλημα εξάλλου, είναι γνωστό και στό Οικουμενικό Πατριαρχείο, πού μέ συνεχείς αντιπροσωπείες του προσπαθεί νά παίξει πυροσβεστικό ρόλο, όπως έγινε πρόσφατα στην περίπτωση της κρίσης στό Μοναστήρι της Μεγίστης Λαύρας. Διένεξη, πού συσχετίζεται και μέ τά περί αυτόνομίας και μέ τά όσα έχουν συντελεστεί στην 'Ιερά Κοινότητα τελευταία, και άφορούσαν

στό πρόσωπο πού θά όριζόταν επικεφαλής της ιεράς επιστασίας.

'Από τό κείμενο αυτό του «ΕΛΕΥΘΕΡΟΥ» έξάγονται τά έξής χρήσιμα συμπεράσματα:

1. 'Η Δύσις θέλοντας νά ύποτάξει τό 'Αγιον Όρος στό άρμα του Παπισμού τό άπειλεί δήθεν μέ ανεξαρτητοποίηση.

2. Ταυτόχρονα ή αυτή Δύσις ύποκρίνεται ότι τάχα επιθυμεί την άπεξάρτησι του 'Αγίου Όρους από τό Οικουμενικό Πατριαρχείο, κάτι πού βεβαίως δέν είναι άληθές, αφού ό Βαρθολομαίος είναι ό καλύτερος ύπηρετής της Δύσεως και αυτός είναι πού καταβάλει μεγάλες προσπάθειες νά τό ύποτάξει στό Φανάρι και κατόπιν νά τό παραδώσει άπροσάτευτο «έδεσμα» στά... σαγόνια του Παπισμού.

3. Μέ την προπαγάνδα αυτή, περί ανεξαρτητοποίησης του 'Αγίου Όρους, ή Δύσις θέλει νά τό αναγκάσει νά ζητήσει την προστασία του Βαρθολομαίου, ό όποιος θά παρουσιασθή την κατάλληλη στιγμή νά δηλώσει, ότι είναι ό μόνος πού μπορεί, χάρις στην αϊγλη και την οίκουμενικότητα του θρόνου του, νά έγυηθή την ανεξαρτησία της 'Αθωνικής Πολιτείας!..

Τά σατανικά αυτά σενάρια πού ξευφαίνονται στα άμαρτωλά κατώγια του Βατικανού, της Ε.Ο.Κ. και του Φαναρίου, θά πρέπει ν' άφυπνίσουν επί τέλους τούς 'Αγιορείτες Πατέρες και νά τούς προβληματίσουν, διότι κάποια στιγμή

άν δέν προσέξουν, θ' άπωλέσουν όλοσχερώς τήν όρθόδοξη ταυτότητα τους καί θά καταστήσουν θεράποντες του Οίκουμηνισμού καί ύποτακτικοί του Παπισμού!

Σέ τηλεφωνική έπικοινωνία πού είχε ό Πρόεδρος του «Φιλοπτώχου» Σεβ/τατος 'Αχαρνών κ. 'Αθανάσιος μέ τόν πρόεδρο της Κοινότητος Τριών 'Ιεραρχών Θεο/νίκης κ. Γεώργιον Λιάπην, άμέσως μετά τήν συνεδρίασιν του Δ.Σ. της 1/4/96, άντήλλαξαν συγχαρητήριες εύχές, καί ό μέν κ. Λιάπης συνεχάρη τόν 'Αχαρνών επί τη έκλογή του, ό δέ Σεβ/τατος του εύχήθηκε «καλορίζικος» επί τη έγγραφη του ως μέλους του «Φιλοπτώχου».

Τό «Γενικό Ταμείο της 'Εκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ελλάδος» υπό τήν νέαν σύνθεση στήν διοίκησή του φιλοδοξεϊ νά διαρρήξη τούς δεσμούς μέ τό άμαρτωλό παρελθόν πού τό ήθελαν στεγανοποιημένο καί ν' άνοιξη τίς πόρτες του πρός όλες τίς κατευύνσεις, ώστε ν' άποτελέση τόν

πόλο έλξεως όλων τών δυσασεστημένων καί λοιπών άπογοητευθέντων, αλλά καί τόν συνδυετικό κρϊκο τών άληθώς άγωνιζομένων 'Ορθοδόξων Χριστιανών.

ΠΑΝΗΓΥΡΕΙΣ

Τήν Κυριακή τών Βαΐων ή 'Εκκλησία μας έορτάζει τόν Εύαγγελισμό της Θεοτόκου καί πανηγυρίζουν οί κάτωθι 'Ιεροί Ναοί:

1. Εύαγγελισμός Θεοτόκου: 'Αλικαρνασού 1 - Καραβά Πειραιώς.

2. Εύαγγελισμός Θεοτόκου: Μ. 'Αλεξάνδρου 27, Κορυδαλλός.

Τήν Παρασκευήν της Διακαινησίμου της Ζωοδόχου Πηγής, πανηγυρίζει ή όμώνυμος 'Ιερά Μονή εις τό Δήλεσι 'Αττικής, ένθα προΐσταται ό Σεβ/τατος 'Αχαρνών καί Ν. 'Ιωνίας 'Αθανάσιος.

Τήν 25/4/96 πανηγυρίζει έν Κορωπίω ή 'Ιερά Μονή του Διευθυντου της «Φ.Ο.»

ΠΕΝΘΗ

Σεβ/τάτου Χίου κ. Στεφάνου.

Τήν παραμονή της Σταυροπροσκυνήσεως έκηδεύθη εις Ν. 'Υόρκην 'Αμερικης ή μητέρα του Σεβ/τάτου Παΐσιου κ. Μαρία Λουλουργά. Της έπικηδείου τελετής προεξήρχε ό 'Αμερικης συμπαραστατούμενος υπό του Πειραιώς κ. Βικεντίου.

'Η μεταστάσα ήτο άνεψιά του μακαριστου 'Ιεράρχου Αϊγίνης κυρου Παΐσιου, όστις τήν άνελαβεν όρφανή καί τήν άνέθρεψεν έν νουθεσία Κυρίου.

'Η «Φ.Ο.» συλλυπείται τόν Σεβ/τατον εύχομένη όπως Κύριος ό Θεός άναπαύση τήν ψυχήν της μεταστάσης.

Τό Σάββατον 18/3 Μαρτίου εις τήν 'Ι. Μονήν Μεταμορφώσεως Σωτήρος - Γλυκά Νερά 'Αττικής έτελέσθη τό τεσσαρακονθήμερον μνημόσυνον της Γεροντίσεως Εύδοκίας κατά σάρκα άδελφής του 'Αττικής 'Αντωνίου Θανάση, προεξάρχοντος του Σεβ/τάτου 'Αχαρνών καί Ν. 'Ιωνίας κ. 'Αθανασίου.

Η ΣΥΝΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΟΥ «ΓΕΝΙΚΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ» - Κάνιγγος 32 - Αθήναι

Πρόεδρος :	ό 'Αχαρνών 'Αθανάσιος
Γραμματεύς :	ό Χίου Στέφανος
Ταμίας :	ό Εύρίπου 'Ιουστίνος
'Αντιπρόεδρος :	ό πρώην Θεο/νίκης Εύθύμιος
Μέλη :	'Αρχ/της Γερόντιος Λουδάρος
	'Αρχ/της Καλλίνικος Θεοδοσιου
	'Ιερομόναχος Μεθόδιος Δεσποτιδης
	Πρωτοπρεσβύτερος Γεώργιος Σμυράκης
	Κωνσταντίνος Χρονάς
	Κωνσταντίνος Μπινιάρης
	Δημήτριος Χατζής
	Γεώργιος Τριανταφύλλου.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΣΕΛΙΔΑ 13

έλλαδικής Έκκλησίας, από τις οποίες ζητεί να διατυπώσουν τις απόψεις τους.

Τό θέμα έχει τεράστια σημασία, καθώς η ημερολογιακή συμπίρρευση Φαναρίου-Βατικανού αναμένεται να συνδυασθί με μία «ιστορική» έκκλησιαστική συνεργασία, πού ισοδυναμεί με άρση του γνωστού Σχίσματος. Αυτή η προοπτική έχει ήδη προκαλέσει «τριγμούς» όχι μόνο στά άνά τόν κόσμο πατριαρχεία και άρχιεπισκοπές αλλά και σέ πολιτικό έπίπεδο, καθώς άρκετές κυβερνήσεις έκφράζουν έπιφυλάξεις, διερωτώμενες γιά τά πρακτικά άποτελέσματα αυτής της συμπίρρευσης.

Σήμερα, βρίσκονται έν ισχύ τρία διαφορετικά ήμερολόγια, τό Γρηγοριανό, τό Ίουλιανό ή παλαιό και τό λεγόμενο νέο διορθωμένο Ίουλιανό, τά όποια έχουν πολιτική και έκκλησιαστική διάσταση: Σέ ό,τι άφορά τήν πολιτική διάσταση (οί διεθνείς σχέσεις, τό έμπόριο, οί μεταφορές κλπ), όλα τά χριστιανικά κράτη και όχι μόνο (π.χ. Ισραήλ), σέ Άνατολή και Δύση έχουν άποδεχθεί και άκολουθούν τό Γρηγοριανό Ήμερολόγιο, τό όποιο εισήχθη τό 1582 από τόν πάπα Γρηγόριον τόν ΙΙ' και διόρθωσαν τό μέχρι τότε ισχύον Ίουλιανό. Σέ ό,τι άφορά τήν έκκλησιαστική διάσταση, σήμερα τό άκολουθούν τόσο ή Ρωμαιοκαθολική, όσο και οί προτεσταντικές έκκλησίες. Το Γρηγοριανό Ήμερολόγιο θεωρείται γενικά άρκετά ακριβές από άστρονομική άποψη, καθώς τό Γρηγοριανό πολιτικό έτος βρίσκεται κοντά στον τροπικό έτος (τό σφάλμα του Γρηγοριανού έναντι του τροπικού έτους είναι 26 δευτερόλεπτα έτησίως, ένώ του Ίουλιανού ή παλαιού 674).

Παρότι, ώστόσο, τό Γρηγοριανό ήταν ακριβέστερο, λόγοι πού σχετίζονται με τήν προσπάθεια διείσδυσης του Βατικανού στην Άνατολή - άφοι ή άνατροπή του έκκλησιαστικού ήμερολογίου θά σήμαινε διάσπαση της θρησκευτικής και ένθικής συνείδησης των υπό Όθωμανικό ζυγό εύρισκομένων λαών όδήγησαν στη μή άποδοχή του από τήν Όρθοδοξία, ή όποια συνέχισε νά άκολουθή τό Ίουλιανό. Στίς άρχές του αιώνα μας ώστόσο, τό θέμα της εισαγωγής του Γρηγοριανού τέθηκε και πάλι με πρωτοβουλία του Οίκου-μενικού Πάτριαρχείου. Οί έντονες αντιδράσεις πού ύπήρξαν, είχαν ως άποτέλεσμα νά εισαχθή τό 1923 μόνο τό πολιτικό Γρηγοριανό.

Παράλληλα, τό πατριαρχείο ύστερα από έπισταμένη μελέτη υπέδειξε ένα νέο τρόπο ύπολογισμού, από τόν όποιο προήλθε τελικά τό νέο διορθωμένο Ίουλιανό Ήμερολόγιο. Έπειδή ώστόσο, με τό διορθωμένο προστέθηκαν 13 ήμέρες προέκυψε πρόβλημα ως προς τό έκκλησιαστικό έορτολόγιο, κέντρο του όποιου γιά τήν Όρθόδοξη παράδοση άποτελεί τό Πάσχα, άποφασίστηκε τελικά νά μή γίνη καμία άλλαγή του Πασχαλίου κύκλου, με άποτέλεσμα νά έορτάζεται με βάση τό Ίουλιανό. Η μεταρρύθμιση αυτή, ώστόσο δέν έγινε άποδεκτή από τίς άλλες έκκλησίες της Άνατολής και θεβαίως από τούς έν Ελλάδα έπνομαζομένους παλαιοημερολογίτες, οί όποιοι επικαλούμενοι τήν ίερή παράδοση συνεχίζουν ν' άκολουθούν τό Ίουλιανό.

Σήμερα, τό νέο διορθωμένο Ίουλιανό άκολουθούν τά Πατριαρχεία Κωνσταντινουπόλεως, Άλεξανδρείας, Άντιοχείας, Ρουμανίας και Βουλγαρίας, οί αυτοκέφαλες έκκλησίες της

Έλλάδος, της Κύπρου, της Άλβανίας και της Πολωνίας, καθώς έπίσης και οί αυτόνομες έκκλησίες της Τσεχίας και της Σλοβακίας.

Οί μικρές διαφορές πού έχουν τό Γρηγοριανό και τό νέο Ίουλιανό έχει άνοίξει τό δρόμο γιά τήν εξέιρεση λύσης στην προσπάθεια του κοινού έορτασμού του Πάσχα. Τό 2001, πού συμπίπτει έτσι κι άλλωώς ό έορτασμός, προκρίνεται ως τό πρώτο έτος κοινού έορτασμού. Προϋπόθεση ώστόσο, γιά τήν προώθησή του είναι κατά άρχήν ή άποδοχή του από τήν υπόλοιπη όρθοδοξία και στά καθ' ήμās από τό Άγιον Όρος, όπου ή Μονή Έσφιγμένου πρωτοστατεί στίς αντιδράσεις. Άντιδράσεις πού δέν άφορούν ούσιαστικά στό ήμερολογιακό ζήτημα αλλά στην προσέγγιση Φαναρίου και Βατικανού.

Τά δόλια και σκοτεινά αυτά σχέδια του Φαναρίου πού ύποστηρίζονται με κάθε μέσον από τίς Έθραιοδέσμες όργανώσεις της Ε.Ο.Κ. και του ΝΑΤΟ δέν μπορούν ν' αντιμετωπισθούν όταν έμείς οί Γνήσιοι ύποτίθενται Όρθόδοξοι Χριστιανοί είμεθα χωρισμένοι σέ παρατάξεις και ό είς άλληλουπόβλεπει τόν άλλο. Διό απαιτείται σοβαρότης, και υπευθυνότητας ώστε κάθε διάλογος της μεθ' άλλήλων ένότητας νά στηρίζεται στους Έιερους Κανόνες και τήν διάκρισιν ως άπαραίτητον μέτρον, πού τό έχομεν τόσο πολύ άνάγκη τίς ήμέρες αυτές, πρώτον γιά νά ιδή έκαστος τά ιδικά του λάθη και δεύτερον διά νά είμεθα έτοιμοι και ένωμένοι νά δεχθώμεν τούς Νεοημερολογίτες άδελφούς μας, οί όποιοι δέν θά δεχθούν νά προσκυνήσουν τίς «παντόφλες» των Παπών Δύσεως (Βού-τύς) και Άνατολής Βαρθολομαίου.

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

PORT
PAYE
HELLAS

ΕΛΛΗΝΙΚΗ
Κ.Ο.Α.
ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ

ΕΛΛΑΣ